

Jezus leert ons dienstbaar te zijn

In de tijd van Jezus was het gebruikelijk dat voor het eten de voeten werden gewassen. Ik hoor je denken: 'de voeten? Ik moet altijd mijn handen wassen!' Dat zit zo: de mensen liepen op sandalen over stoffige wegen en lagen op een soort bank aan tafel. Zij zaten dus niet op een stoel met hun voeten onder tafel.

Omdat de voeten wassen een vies werkje was, was dat de taak van een slaaf. Voordat Jezus voor het laatste avondmaal met zijn vrienden aan tafel ging, waste hij hun voeten. Dat was heel ongewoon en zij snapten niet waarom hij dat deed. Jezus stelde zich dienstbaar op en wilde zijn vrienden daar iets mee leren. Hij zei: 'ik heb een voorbeeld gegeven, ik heb dingen voor jullie gedaan en wil dat jullie dat ook voor elkaar doen. Ook als het dingen zijn die je misschien helemaal niet leuk vindt. Want door dienstbaar te zijn geef je hulp, liefde en vriendelijkheid aan anderen.' ■

Doen als Jezus

Vader in de hemel, toen Jezus leefde ging hij om met iedereen. Hij was van niemand vies en hij voelde zich voor niemand te goed. Hij zag het beste in iedereen. Leer ons kijken met Jezus' ogen. Leer ons het goede zien in mensen om ons heen. Amen. ■

Uit: Cees Remmers Alstublieft en Dank U wel

Alles Kidz

Wat kun jij voor iemand doen om dienstbaar te zijn?

Ik vroeg aan de communicanten wat zij voor anderen doen om dienstbaar te zijn. De kinderen zijn vooral dienstbaar door te helpen met klusjes in het huishouden. Zij noemen taken als: tafel dekken en afruimen, helpen met koken, de afwasmachine uitruimen, stofzuigen en de planten water geven. Maar ze helpen ook iemand die ziek is en geven de zieke een knuffel. Of ze spelen met de hond en laten hem uit. De kinderen zeggen: 'als iemand hulp nodig heeft, dan help ik graag. Vooral omdat ik de ander blij wil maken en hij of zij niet zoveel zelf hoeft te doen.' Dienstbaar zijn geeft de kinderen een fijn gevoel. Soms is het moeilijk om dienstbaar te zijn, omdat een taak niet leuk is om te doen. Meestal doen de kinderen deze taak toch. Al zeggen ze er wel eerlijk bij 'ik doe het dan omdat het moet.' ■

Communicanten

Zondag 2 juni tijdens de viering van 9.30 uur in de Willibrorduskerk ontvangen deze kinderen hun Eerste Heilige Communie.

Anja, Evi, Femm, Kyra, Lenne, Lieze, Lobke, Puck, Saar, Ties en Tim een hele mooie viering en een fijne dag gewenst. ■

De nieuwe koning

Midden in de wijde wereld lag een land waar een koning woonde. Hij was erg oud. Dat kon je zien aan zijn lange witte baard, witte haren en kromme rug.

Toen hij merkte dat zijn handen beverig werden, wist hij dat het tijd werd voor een nieuwe koning. Hij had kinderen genoeg, maar omdat hij van ieder kind evenveel hield, kon hij moeilijk kiezen wie nu de nieuwe koning zou worden....

Hij riep hen bij elkaar en zei: 'trek het land in, leer er, beleef het en breng iets mee van het stuk land waar je geweest bent. Wie dat het beste doet, wordt de nieuwe koning!'

'Wat een moeilijke opdracht!', riepen de kinderen, maar ze vertrokken zo snel ze konden. De eerste kwam al vlug terug en sleepte zakken zand mee tot voor de troon. Hij zei: 'hier is het land; het zoute zand van de zee, het zilveren zand van de duinen, de zwarte aarde van de akkers en de vette klei van de wei.' Toen kwam de tweede met zware manden aan en zei: 'ik breng goede oogst mee; lekkere appels en peren, heerlijke noten en druiven en groenten uit dit prachtige land.'

De derde was versierd met kettingen en armbanden.

Hij zei: 'de mensen in dit land zijn ongelofelijk knap.

Ze kunnen alles maken: scharen, naalden, hamers, spijkers en sieraden.'

Zo kwamen alle kinderen terug met een mooi verhaal, behalve eentje....

De anderen vroegen zich af waar zij bleef. Daar kwam ze aan, met lege handen! 'Ik wist niet hoe ik het mee moest nemen', zei het laatste kind. 'Hoe kan ik tranen meenemen van de vrouw die ik heb getroost, de lach van een kind waar ik mee speelde, het zweet van de boer die ik hielp op de akker? Ik heb bloemen geplukt voor zieke mensen, een praatje gemaakt met mensen die alleen en eenzaam waren en kinderen opgetild en gedragen... Ik was bijna vergeten dat ik terug naar huis moest.'

Wat denk jij? Wie is de nieuwe koning geworden? Ik denk het kind dat als laatste terug kwam, omdat zij geen stuk van het land meebracht, maar het hele land meedroeg in haar hart. ■

De belangrijkste kenmerken van dienstbaarheid

- Je zet je in voor anderen
- Je helpt zonder dat het je gevraagd wordt
- Je sluit aan bij de behoeften van anderen
- Je doet je best
- Je doet dingen omdat je behulpzaam wilt zijn, niet omdat je een beloning wil
- Je praat niet over je dienstbare daden, maar je doet gewoon. Daden zeggen meer dan woorden
- Je bent dienstbaar voor het milieu door dingen te recyclen en afval te scheiden ■

Woordzoeker

Streek de woorden weg. De overgebleven woorden vormen een zin. Welke? Zie pagina 8 voor de oplossing.

D	D	R	A	G	E	N	I	E	N	S	T	B	
K	V	A	V	V	A	N	E	H	C	A	L	R	
U	O	B	Z	R	E	K	E	T	I	J	N	G	E
E	E	L	H	A	I	R	I	J	L	A	E	E	E
L	T	O	U	A	O	E	Z	L	E	R	F	N	
O	E	E	L	B	T	P	N	O	I	P	P	Z	
P	N	M	P	T	E	E	R	D	R	E	S	A	
T	S	E	J	S	U	L	K	U	E	G	O	A	
I	N	N	F	N	I	J	N	G	E	I	L	E	M
L	N	E	L	E	F	F	U	N	K	M	I	J	N
L	N	E	G	I	U	Z	F	O	T	S	E	K	
E	V	O	E	D	T	R	O	O	S	T	E	N	
N	E	P	L	E	H	L	N	E	S	S	A	W	

bloemen	knuffelen	spelen
dienstbaar	lachen	stofzuigen
dragen	leuk	troosten
eenzaam	moeilijk	verzorgen
helpen	opruimen	voeten
hulp	optillen	vriendelijk
klusjes	praten	wassen